Lietas Nr. 130054215
Lietas arhīva Nr. 1-0542-15/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 10.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere
rakstveida procesā izskatīja Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) "/Nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2015.gada 20.maija lēmumu Nr.203, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja (turpmāk – VP GKPP SDP SUKB) Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektors S.S. 2015.gada 6.martā attiecībā pret SIA /Nosaukums/ (turpmāk - Sabiedrība) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA951430 (turpmāk - Protokols) par to, ka 2015.gada 6.martā plkst.13.52 pa autoceļu A1, 17.km., virzienā no Ainažiem, autovadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo, reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar piekabi Kilafors, reģistrācijas numurs /numurs/, veicot kravas pašpārvadājumu (krava apaļkoki) no krātuves "Skultes kokosta" uz Rīgas tirdzniecības ostu (Rīga, Eksporta iela 15). Pārbaudes laikā konstatēts, ka autovadītājs vada transportlīdzekli bez vadītāja kartes (pārbaudei uzrādīja pārskatus par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā), jo neatbilst 15.03.2006. EK Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta izņēmuma prasībām. Ir pārkāpts 20.12.1985.EEK Regulas Nr.3821/85 13.pants; 15.panta 7.punkta b)apakšpunkts un izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{38}panta četrpadsmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk – VP RRP KPP SAPIB) Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu Nr.PA951430 Sabiedrība saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{38}panta četrpadsmitās daļas, uzliekot naudas sodu 700 *euro* apmērā.

Sabiedrība VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu Nr.PA951430 apstrīdēja VP GKPP Satiksmes drošības pārvaldē (turpmāk - SDP).

Ar VP GKPP SDP 2015.gada 20.maija lēmumu Nr.203 (turpmāk – Lēmums) nolemts VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430 **atstāt negrozītu,** bet Sabiedrības valdes locekļa /pers. B/ sūdzību **noraidīt.**

2015.gada 18.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta Sabiedrības sūdzība, lūdzot Lēmumu atcelt.

Sūdzībā Sabiedrība norāda, ka ar Lēmumu tika atstāts spēkā 2015.gada 31.marta ēmums ar kuru Sabiedrība tika sodīta ar naudas sodu 700 euro apmērā.

Ņemot vērā Lēmumā Nr.233 norādīto par Sabiedrības saukšanu pie administratīvās atbildības par pārkāpumu izdarīšanu nepiekrīt un pārsūdz lēmumu pilnā apmērā.

Latvijas APK 149.$^{3\,8}$ panta četrpadsmitā daļa paredz, ka *„Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes vai izmantojot vairāk nekā vienu vadītāja karti, vai ar citu vadītāja karti — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņdesmit līdz piecsimt septiņdesmit euro, bet pārvadātājam — no septiņsimt līdz tūkstoš četrsimt euro".*

Bet saskaņā ar sūdzībā norādīto bija skaidri formulēts, ka /pers. A/ paskaidroja inspektoram, kā arī uzrādīja visus dokumentus par to, ka veic pašpārvadājumu starp Sabiedrības struktūrvienībām un bāzes vietām. Līdz ar ko uz /pers. A/ šie noteikumi par kuriem tika pieņemts lēmums sodīt neattiecās. Tā noteikumi paredz, ka……..vai juridiskā persona, kas iekļauta Lauku atbalsta dienesta maksājumu saņēmēju datubāzē vai reģistrēta valsts aģentūra "Lauksaimniecības datu centrs" kā dzīvnieku īpašnieks vai turētājs, veic pašpārvadājumus. Tahogrāfu lietošanas izņēmumi paredz, ka Regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkts pieļauj, ka katra dalībvalsts savā teritorijā var noteikt papildus izņēmuma gadījumus. Latvijā saskaņā ar MK noteikumiem Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85" tie ir šādi:

a. transportlīdzekļiem, kuri pieder valsts iestādēm vai, kurus tās bez autovadītāja nomā autopārvadājumu veikšanai, nekonkurējot ar privātiem transporta uzņēmumiem;
b. transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez autovadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas; Veicot apaļkoku pārvadājumus, regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "b" apakšpunkta izņēmums attiecināms tikai uz apaļkoku pārvadājumiem no to augšanas vietas ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētiem specializētiem transportlīdzekļiem. Lauksaimniecības uzņēmums, kas

minēts regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "b" apakšpunktā, šo noteikumu izpratnē ir fiziska vai juridiska persona, kas iekļauta Lauku atbalsta dienesta maksājumu saņēmēju datubāzē vai reģistrēta valsts aģentūrā "Lauksaimniecības datu centrs" kā dzīvnieku īpašnieks vai turētājs. Ja persona nav iekļauta minētajās datubāzēs, atbilstība lauksaimniecības uzņēmuma statusam pierādāma saskaņā ar normatīvajiem aktiem lauksaimniecības jomā;

c. vilcējiem, kurus izmanto lauksaimniecības un mežsaimniecības darbos, kas veikti līdz 100 km rādiusā no vietas, kur bāzēts uzņēmums, kuram pieder transportlīdzeklis vai kurš to nomā;

Lai pārvietotu kravu no punkta A līdz punktam ? ir jāizraksta pavadzīme, pavadzīmē tika norādīta preces nosūtītājs un preces saņēmējs, kas šajā gadījumā bija Sabiedrība. Samaksa par minēto darbību netika veikta un netika aprēķināta, jo Sabiedrība pārvietoja savu īpašumu no punkta A uz punktu B, līdz ar ko tas bija pašpārvadājums. Kas ir pašpārvadājumi?

Atbilstoši Autopārvadājumu likumam tie ir pārvadājumi, kuri bez maksas tiek veikti ar komersanta, zemnieku vai zvejnieku saimniecības, lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības, valsts vai pašvaldību institūcijas, biedrības vai nodibinājuma (turpmāk — pašpārvadājuma veicējs) īpašumā esošiem vai iznomātiem transportlīdzekļiem, kurus vada pats pašpārvadājuma veicējs vai viņa darbinieks, lai pašpārvadājuma veicēja vajadzībām pārvadātu personas vai kravu, kura ir viņa īpašums vai kuru viņš nopircis, pārdevis, iznomājis, izīrējis, ieguvis, izgatavojis, pārstrādājis vai remontējis.

Līdz ar ko Sabiedrībā ir ievēroti noteiktie nosacījumi un pavadzīmē Nr.015761 viss tika atspoguļots, ko arī konstatēja policijas darbinieks, kas atainots arī lēmumā.

Par transportlīdzekļa bāzes vietu uzskata transportlīdzekļa stāvvietu, kas piemērota transportlīdzekļa ilglaicīgai novietošanai un atrodas tās fiziskās vai juridiskās personas valdījumā, kas veic pārvadājumu, vai attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai ir noslēgts līgums par attiecīgā transportlīdzekļa novietošanu.

Nekomerciāli pārvadājumi — transporta pakalpojums, ko neveic komerciālā nolūkā, proti, tas nav maksas pakalpojums un nerada ienākumu šā pakalpojuma sniedzējam. Tas var aptvert kravas pārvadājumus labdarības mērķiem, kas nav saistīti ar maksājumiem par transporta pakalpojumiem, kā arī savas mantas pārvadāšanu vienīgi privātai lietošanai Eiropas Komisija uzsver, ka pašpārvadājumi neietilpst nekomerciālu pārvadājumu kategorijā, jo pašpārvadājumos ir komerciāls elements un to galvenokārt izmanto uzņēmējdarbības sekmēšanai, tādējādi tā ir saimnieciska darbība. Lēmumā nav norādes uz likumdošanu, kas nosaka un paredz cik bāzes vietas var vai nevar būt autotransportam.

Ņemot vērā teikto, lūdz tiesu atcelt Lēmumu.

Lēmumā norādīts, ka VP GKPP SDP izskatīta Sabiedrības valdes locekļa /pers. B/ sūdzība par VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430.

Sabiedrība, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/; juridiskā adrese /adrese A/; gada laikā pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē saukta piecas reizes. Tika konstatēts, ka 2015.gada 6.martā, plkst. 15.10 VP GKPP SDP SUKB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektors S.S. autoceļa Rīga (Baltezers) - Igaunijas robeža (Ainaži) (A1) 17.kilometrā, sastādīja Protokolu, kurā norādīts, ka 2015.gada 6.martā, plkst.13.52, pa autoceļu A1 17.km, virzienā no Ainažiem, autovadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VOLVO, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar piekabi KILAFORS, reģistrācijas numurs /numurs/, veicot kravas pašpārvadājumu (krava - apaļkoki) no krautuves „Skultes kokosta" uz Rīgas tirdzniecības ostu (Eksporta iela 15, Rīga).

Pārbaudes laikā konstatēts, ka autovadītājs vada transportlīdzekli bez vadītāja kartes (pārbaudei uzrādīja pārskatus par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā), jo neatbilst 15.03.2006. EK Regulas Nr. 561/2006 13.panta pirmā punkta izņēmuma prasībām.

Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr. 3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk - Regula Nr.3821/85):

13.pants nosaka - darba devējs un autovadītāji nodrošina reģistrācijas kontrolierīces pareizu darbību un tās pienācīgu lietošanu, kā arī vadītāja kartes izmantošanu gadījumos, kad autovadītāji vada transportlīdzekļus, kuros uzstādītās reģistrācijas kontrolierīces atbilst IB pielikumā noteiktajām prasībām;

15.panta septītā punkta b) apakšpunkts nosaka - ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I ? pielikumu, pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt viņa vadītāja karti; ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām [..].

Atbildība par minētā pārkāpuma izdarīšanu paredzēta Latvijas APK 149.^{38} panta četrpadsmitajā daļā - par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes vai izmantojot vairāk nekā vienu vadītāja karti, vai ar citu vadītāja karti uzliek naudas sodu [..], pārvadātājam - no septiņsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro*.

Administratīvā pārkāpuma lietā atrodas: Protokols; kravu pārvadājumu kontroles akta Nr.KP 051911 kopija uz vienas lapas; transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību Nr./numurs/un Nr./numurs/ kopijas, /pers. A/ transportlīdzekļa vadītāja apliecības Nr./numurs/kopija uz vienas lapas; Eiropas Kopienas apliecinātas kopijas Nr.EK-03333/182891 starptautiskiem kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu kopija uz vienas lapas; 2015.gada 6.marta pavadzīmes IBZ Nr.015761 kopija uz vienas lapas; 2015.gada 6.martā veiktās izdrukas kopija no digitālās reģistrācijas kontrolierīces uz vienas lapas; pārskata par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā kopija uz vienas lapas; tabulas „/Nosaukums/ //pers. A/" kopija uz vienas lapas.

Administratīvā pārkāpuma protokols, atbilstoši Latvijas APK 248.^{1} pantam, sastādīts bez Sabiedrības pārstāvja klātbūtnes.

2015.gada 31.martā VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenais inspektors G.P., konstatējot, ka Sabiedrība ar savām darbībām izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kura sastāva pazīmes paredzētas Latvijas APK 149.^{38} panta četrpadsmitajā daļā, pieņēma lēmumu Nr.PA 951430, piemērojot Sabiedrībai kā pārvadātājam sankcijā noteikto minimālo naudas sodu - 700 *euro* apmērā.

Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu: Latvijas APK 33.panta trešajā daļā noteikts - institūcija (amatpersona), kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti.

Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu: nav konstatēti.

2015.gada 17.aprīlī LR Iekšlietu ministrijas VP saņemta Sabiedrības valdes locekļa /pers. B/ sūdzība par VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430.

Sabiedrības *valdes loceklis /pers. B/ sūdzībā norāda, ka* lēmums pamatots ar to, ka autovadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bez vadītāja kartes un nav veikta samaksa par autoceļa lietošanas nodevu.

Savukārt tekstā norādīts, ka SIA „Rīgas tilti" darbībās nav ievērotas EP regulas Nr.3821/85 [..] prasības, savukārt faktiski transportlīdzeklis pieder Sabiedrībai un lēmums pieņemts par Sabiedrību. Turklāt Regulas Nr.3821/85 15.pantam nav b) apakšpunkta, kas norādīts lēmumā.

Inspektoram tika paskaidrots, kā arī uzrādīti visi dokumenti par to, ka vadītājs veic pašpārvadājumu starp Sabiedrības struktūrvienībām un bāzes

vietām. Līdz ar ko uz Sabiedrību neattiecas noteikumi, par kuriem uzņēmums tiek sodīts. Noteikumi paredz, ka autoceļu lietošanas nodevu nemaksā par transportlīdzekļiem, ar kuriem fiziskā vai juridiskā persona, kas ir iekļauta Lauku atbalsta dienesta maksājumu saņēmēju datubāzē vai reģistrēta valsts aģentūrā "Lauksaimniecības datu centrs" kā dzīvnieku īpašnieks vai turētājs, veic pašpārvadājumus.

Tahogrāfu lietošanas izņēmumi paredz, ka Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkts pieļauj, ka katra dalībvalsts savā teritorijā var noteikt papildus izņēmuma gadījumus. Latvijā, saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīlī noteikumiem Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 " tie ir:

a)transportlīdzekļiem, kuri pieder valsts iestādēm vai kurus tās bez transportlīdzekļa vadītāja nomā autopārvadājumu veikšanai, nekonkurējot ar privātiem transporta uzņēmumiem;

b)transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības;

c)vilcējiem, kurus izmanto lauksaimniecības un mežsaimniecības darbos, kas veikti līdz 100 kilometru rādiusā no vietas, kur bāzēts uzņēmums, kuram pieder transportlīdzeklis vai kurš to nomā.

Veicot apaļkoku pārvadājumiem, Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunkta izņēmums attiecināms tikai uz apaļkoku pārvadājumiem no to augšanas vietas ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētajiem specializētajiem transportlīdzekļiem.

Lauksaimniecības uzņēmums, kas minēts regulas Nr.561/2006 13.panta pirmā punkta b) apakšpunktā, noteikumu izpratnē ir fiziska vai juridiska persona, kas iekļauta Lauku atbalsta dienesta maksājumu saņēmēju datubāzē vai reģistrēta valsts aģentūrā „Lauksaimniecības datu centrs" kā dzīvnieku īpašnieks vai turētājs. Ja persona nav iekļauta minētajās datubāzēs, atbilstību lauksaimniecības uzņēmuma statusam pierādāma saskaņā ar normatīvajiem aktiem lauksaimniecības jomā.

Pārvadājums veikts no Skultes kokostas uz Eksporta ielu 15, Rīgā un maršruta kopējais garums sastāda 56km. Sabiedrības valdes loceklis /pers. B/ norāda, ka sūdzībai pievienoti dokumenti, kuri tika uzrādīti policijas darbiniekam, par ko arī ir ieraksts protokolā, ka tam ir pievienotas kopijas, bet lietas materiālos tie nav atrodami. Turklāt veiktais pārvadājums ir nekomerciāls pārvadājums.

Sabiedrības valdes loceklis /pers. B/ lūdz atcelt VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430 un izbeigt administratīvo lietvedību.

Sūdzībai pievienota Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja struktūrvienības reģistrācijas apliecības sērija /numurs/ kopija uz vienas lapas; Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja struktūrvienības reģistrācijas apliecības sērija /numurs/kopija uz vienas lapas un pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā kopijas uz piecām lapām.

Iepazīstoties ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, tai pievienotajiem un lietā esošajiem materiāliem, secināms, ka lēmums atstājams negrozīts, pamatojoties uz turpmāk norādīto:

1. Sūdzības izskatīšanas laikā konstatēts, ka 2015.gada 31.marta lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430 konstatējošajā daļā VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenais inspektors G.P. pieļāvis pārrakstīšanās kļūdu, norādot, ka „SIA „Rīgas Tilti" darbībās nav ievērotas [..]". No lietas materiāliem kopumā izriet, ka lēmums ir pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430, ar kuru pie administratīvā atbildības tiek saukta Sabiedrība. Minētā pārrakstīšanās kļūda neietekmē administratīvā pārkāpuma būtību un pieņemtā lēmuma pamatotību.
2. Izskatāmās lietas ietvaros konstatēts, ka Sabiedrība pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 15.panta septītā punkta b) apakšpunkta prasības. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Regulas Nr.3821/85 15.pantam nav b) apakšpunkts. Minētā tiesību norma - Regulas Nr.3821/85 15.panta septītais punkts - grozīta ar 2006.gada 15.marta Regulas Nr. 561/2006 26.panta ceturto punktu.
3. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Sabiedrībai nebija jāveic autoceļu lietošanas nodevas apmaksa. Norādāms, ka Latvijas APK 149.^{40} panta otrajā daļā administratīvā atbildība par likumā noteiktās valsts galvenā autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, noteikta tikai transportlīdzekļa vadītajam. Līdz ar to argumenti par autoceļu lietošanas nodevas apmaksas neveikšanu netiek vērtēti, jo tie nav attiecināmi uz Sabiedrību administratīvā pārkāpuma lietu Nr.PA 951430.
4. Regulas Nr.3821/85 3.panta pirmā daļa nosaka, ka reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem,

   Regulas Nr.3821/85 3.panta otrā daļa nosaka, ka dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1. un 3.punktā.

   MK noteikumu Nr.279 2.punkts nosaka, ka regulas (EK) Nr.561/2006 6., 7., 8. un 9.pantu nepiemēro un ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci transportlīdzekļus var neaprīkot, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts regulas (EK) Nr. 561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "?", "1", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

   Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006 „Ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Regulu Nr. 3821/85 un Padomes Regulu Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu Nr.3820/85" (turpmāk - Regula Nr.561/2006) 13.panta 1.punkta b) apakšpunkts nosaka - nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1.pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9.pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto [..] mežsaimniecības [..] uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības.

   Lai piemērotu izņēmumu ir jākonstatē visi Regulas Nr.561/2006 13.panta pirmā punkta b) apakšpunktā norādītie priekšnosacījumi, proti, ka transportlīdzekli izmanto mežsaimniecības uzņēmums, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no tā komercdarbības. Ja netiek konstatēts vismaz viens no izklāstītajiem priekšnosacījumiem, izņēmuma piemērošanai nav tiesiska pamata.

   Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāts ir sniedzis skaidrojumus attiecībā par Regulas Nr.561/2006 13.panta pirmā punkta b) apakšpunktā noteiktā Izņēmuma piemērošanu. Minētajos skaidrojumos cita starp ir norādīts, ka dalībvalstis Regulā paredzētajās robežās ir tiesīgas noteikt, kādos apstākļos tiek atļauta prasību mīkstināšana. Dalībvalstu pienākums ir noteikt, kādas uzņēmējsabiedrības var kvalificēt kā uzņēmējsabiedrības mežsaimniecības jomā. Likumdevējs izvēlējies šādu Regulas Nr. 561/2006 13.panta 1.punkta b) un c) apakšpunkta tekstu, lai pieļautu pietiekamās brīvības robežas, atbrīvotu no noteikumu pildīšanas tos, kuri strādā attiecīgajā jomā, un kuriem parasti

ir nepieciešami specializēti transportlīdzekļi darba izpildei laukos, mežā vai dārzā. Likumdevējs nodrošina elastīgumu attiecībā uz šādu uzņēmējsabiedrību definīciju, piemēram, nav noteikts, ka uzņēmējsabiedrībai obligāti jābūt zemes īpašniecei. Tomēr atbrīvojuma nepareiza pielietošana, piemēram, tādos gadījumos, kad šādus izņēmuma transportlīdzekļus izmanto parastām komerciālā transporta operācijām, ir viennozīmīgi aizliegta. Līdz ar to atbrīvojums tiek piešķirts tikai paša mežsaimniecības uzņēmējdarbībai neatkarīgi no tā, vai tai pieder zeme ar mežu, ar nosacījumu, ka jebkura cita parasta komerciālā transporta darbība ar precēm, kas nav cieši saistīta ar mežsaimniecību, piemēram, produktu izplatīšana vairumtirgotājiem, nedod tiesības izmantot izņēmumu. Koksnes pārvadāšanai no meža izciršanas vietas uz kokzāģētavu, baļķu vai stādu transportēšanai var piemērot noteikumu mīkstināšanu, bet kokzāģētavas produktu pārvadājumi klientiem izprotami kā parasta autotransporta darbība un netiek uzskatīta par izņēmumu. [..] *(piemēram, skatīt Administratīvā rajona tiesas 2009.gada 17.jūlija sprieduma lietā Nr. Nr.A42550408 15.5punktu).*

Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīļi noteikumu Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85" (turpmāk - MK noteikumi Nr.279) 2.[1] punkts nosaka, ka, veicot **apaļkoku pārvadājumus,** regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "b" apakšpunkta izņēmums attiecināms tikai uz apaļkoku pārvadājumiem **no to augšanas vietas** ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētiem specializētiem transportlīdzekļiem.

MK noteikumu Nr.279 7.punkts nosaka, ka dokumenti (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, pašpārvadājuma sertifikāts, kravas pavaddokumenti vai citi dokumenti), kas apliecina pārvadājuma atbilstību šajos noteikumos minētajiem attiecīgajiem izņēmumiem, atrodas transportlīdzeklī.

Kopsakarā izvērtējot MK noteikumu Nr.279 2.[1] un 7.punktu un Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta sniegto skaidrojumu, secināms, ka konkrētajā gadījumā Sabiedrības transportlīdzekļa vadītājam /pers.A/ nebija tiesības piemērot Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā minēto izņēmumu, jo saskaņā ar lietā esošo 2015.gada 6.marta pavadzīmi IBZ Nr.015761, apaļkoku pārvadājums ir veikts no Skultes kokostas krautuves, nevis no to augšanas vietas. Minēto apliecina 2015.gada 6.marta pavadzīmē IBZ Nr.015761 norādītais ailē „Ciršanas apliecinājuma numurs un datums" - „no krautuves", bet „Izcelšanās vieta" - „Skultes kokosta".

Ņemot vērā minēto, nav konstatējama pārvadājuma atbilstība Regulas Nr.561/2006 13.panta pirmā punkta b) apakšpunktā noteiktajam izņēmumam. Tādējādi, pārskata izmantošana pārbaudes brīdī atzīstama par prettiesisku un vadītāja kartes izmantošana transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskatei konkrētajā gadījumā bijusi obligāta.

Kā redzams no administratīvai lietai pievienotās izdrukas no transportlīdzeklī VOLVO FH, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, uzstādītās digitālās reģistrācijas kontrolierīces, 2015.gada 6.martā tas vadīts bez vadītāja kartes. Kā arī no lietas materiāliem iziet, ka transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/ kontroles laikā neuzrādīja vadītāja karti.

Atbilstoši minētajam, kontroles laikā pamatoti konstatēts, ka Sabiedrība ir pārkāpusi Regulas Nr. 3821/85 15.panta 7.punkta b) apakšpunkta prasības.

Visi lietā esošie materiāli to kopsakarā pilnībā pierāda, ka Sabiedrība ar savām darbībām izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par ko administratīvā atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[38] panta četrpadsmitajā daļā *-par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes [..].*

Vienlaicīgi noradāms, ka atbilstoši Eiropas Komisijas skaidrojumam nekomerciāli pārvadājumi ir transporta pakalpojumi, ko neveic komerciālā nolūkā, proti, tas nav maksas pakalpojums un nerada ienākumu šā pakalpojuma sniedzējam, bet pašpārvadājumos ir komerciāls elements un tos galvenokārt izmanto uzņēmējdarbības sekmēšanai, līdz ar to, tā ir saimnieciska darbība.

Tādējādi Sabiedrības norādītais arguments, ka pārvadājumam ir bijis nekomerciāls raksturs neatbilst gan ar Sabiedrības sūdzībā minēto, gan kontroles laikā konstatēto.

Informatīvi norādāms, ka saskaņā ar minēto Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta skaidrojumu, katrs transportlīdzeklis ir jāpiesaista pie vienas bāzes, no kuras tas var darboties ierobežotajā rādiusā 100km.

Latvijas APK 32.pants nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Sabiedrībai uzlikts minimālais naudas sods - 700 *euro* apmērā, kāds paredzēts par konstatēto pārkāpumu, līdz ar to, tas uzskatāms par samērīgu un adekvātu izdarītajam pārkāpumam, jo minimālā naudas soda apmēru jau izvērtējis likumdevējs.

Pamatojoties uz minēto un Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, nolēma VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektora G.P. 2015.gada 31.marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 951430 **atstāt negrozītu,** bet Sabiedrības valdes locekļa /pers. B/ sūdzību **noraidīt.**

M o t ī v u d a ļ a

Izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka Sabiedrības sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Latvijas APK 149.[38]panta četrpadsmitā daļa nosaka, ka par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes vai izmantojot vairāk nekā vienu vadītāja karti, vai ar citu vadītāja karti — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņdesmit līdz piecsimt septiņdesmit *euro*, bet pārvadātājam — no septiņsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro*.

Lēmumā konstatēts, ka Sabiedrība nav ievērojusi Regulas Nr.3821/85 (ar grozījumiem, ko ievieš Regula Nr.561/2006) 13.pantu un 15.panta 7.punkta b) apakšpunktu.

Regulas Nr.3821/85 3.panta pirmā daļa nosaka, ka tahogrāfus uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem (...).

Atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 1.novembra noteikumu Nr.836 "Noteikumi par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites digitālās kontrolierīces (tahogrāfa) karšu izsniegšanu, anulēšanu un apturēšanu uz laiku" 5.1.punktam, Autotransporta direkcija izsniedz šādas kartes: vadītāja karti (1.pielikums), kas identificē autovadītāju un ir paredzēta attiecīgā autovadītāja darba un atpūtas periodu datu saglabāšanai, vadot transportlīdzekli, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu.

Regulas Nr.3821/85 (ar grozījumiem, ko ievieš Regula Nr.561/2006 un Regula 2135/98) 13.pants noteic, ka darba devējs un autovadītāji nodrošina tahogrāfa pareizu darbību un tā pienācīgu lietošanu, kā arī vadītāja kartes izmantošanu gadījumos, kad autovadītāji vada transportlīdzekļus, kuros uzstādītie tahogrāfi atbilst IB pielikumā noteiktajām prasībām pielikumā noteiktajām prasībām. Minētās Regulas 15.panta 7.punkta b) apakšpunkts noteic, ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt viņa vadītāja karti.

No minētajām tiesību normām secināms, ka personu (gan vadītāju, gan pārvadātāju) var saukt pie administratīvās atbildības, ja tā nevar uzrādīt savu vadītāja karti.

Lietā nepastāv strīds par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā autovadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo, reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar piekabi Kilafors, reģistrācijas numurs /numurs/. Sūdzībā tāpat netiek apstrīdēts, ka autovadītājs /pers. A/ pārbaudes laikā vadīja transportlīdzekli, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, bez vadītāja kartes.

Sūdzība argumentēta ar to, ka vadītājs /pers. A/ veica pašpārvadājumu starp Sabiedrības struktūrvienībām un bāzes vietām. Līdz ar ko uz /pers. A/ neattiecas noteikumi pamatojoties uz kuriem tika pieņemts lēmums uzlikt administratīvo sodu. Sūdzība pamatota ar Regulas 561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu.

Regulas 561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunkts nosaka, ka nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1. pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9. pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības.

Lai piemērotu Regulas 561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā noteikto izņēmumu ir jākonstatē visi tajā norādītie priekšnosacījumi - transportlīdzekli izmanto lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmums, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no tā komercdarbības.

2007.gada 24.aprīļa Ministru kabineta noteikumu Nr.279 "Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85" 2.[1]punktā ir noteikts, ka veicot apaļkoku pārvadājumus, regulas (EK) Nr. 561/2006 13.panta 1.punkta "b" apakšpunkta izņēmums attiecināms tikai uz apaļkoku pārvadājumiem no to augšanas vietas ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētiem specializētiem transportlīdzekļiem. Minēto Ministru kabineta noteikumu 7.punktā noteikts, ka dokumenti (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, pašpārvadājuma sertifikāts, kravas pavaddokumenti vai citi dokumenti), kas apliecina pārvadājuma atbilstību šajos noteikumos minētajiem attiecīgajiem izņēmumiem, atrodas transportlīdzeklī.

Vērtējot lietas materiālos esošo 2015.gada 6.marta pavadzīmes IBZ Nr.015761 kopiju, secināms, ka apaļkoku pārvadājums tika veikts no Skultes kokostas krautuves, nevis no to augšanas vietas, uz Eksporta ielu 15, Rīgā.

Tiesa pievienojas Lēmumā norādītajam, ka konkrētajā gadījumā Sabiedrības transportlīdzekļa vadītājam /pers.A/ nebija tiesības piemērot Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā minēto izņēmumu, jo saskaņā ar lietā esošo 2015.gada 6.marta pavadzīmi IBZ Nr.015761, apaļkoku pārvadājums ir veikts no Skultes kokostas krautuves, nevis no to augšanas vietas.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā, vadītāja kartes izmantošana bija obligāta.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietā ir pierādīts Sabiedrības vainīgums Latvijas APK 149.[38]panta četrpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais sods Sabiedrībai uzlikts 700 *euro* apmērā, kas atbilst Latvijas APK 149.[38]panta četrpadsmitajā daļā noteiktajai minimālai sankcijai, kas paredzēta pārvadātājam, līdz ar ko, sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Lēmums ar kuru Sabiedrība saukta pie administratīvās atbildības ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[38]panta četrpadsmito daļu, 243.- 244., 288., 289.[6], 289.[12], 289.[13] pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt SIA /Nosaukums/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzību un **atstāt negrozītu** Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2015.gada 20.maija lēmumu Nr.203.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2015.gada 10.septembrī.**